

Om tidningen är obeställbar eller om adressaten begärt eftersändning på grund av definitiv avflyttning, vill vi ha tillbaka tidningen med uppgift om den nya adressen. Till:

POLARHUNDEN
Ingrid Hans
Almo 85
790 34 Siljansnäs

MASSBREV TILL . . .

JUHLANDER STIG

BOX 3312 HELGÖ
790 30 INSJÖN

2000151000

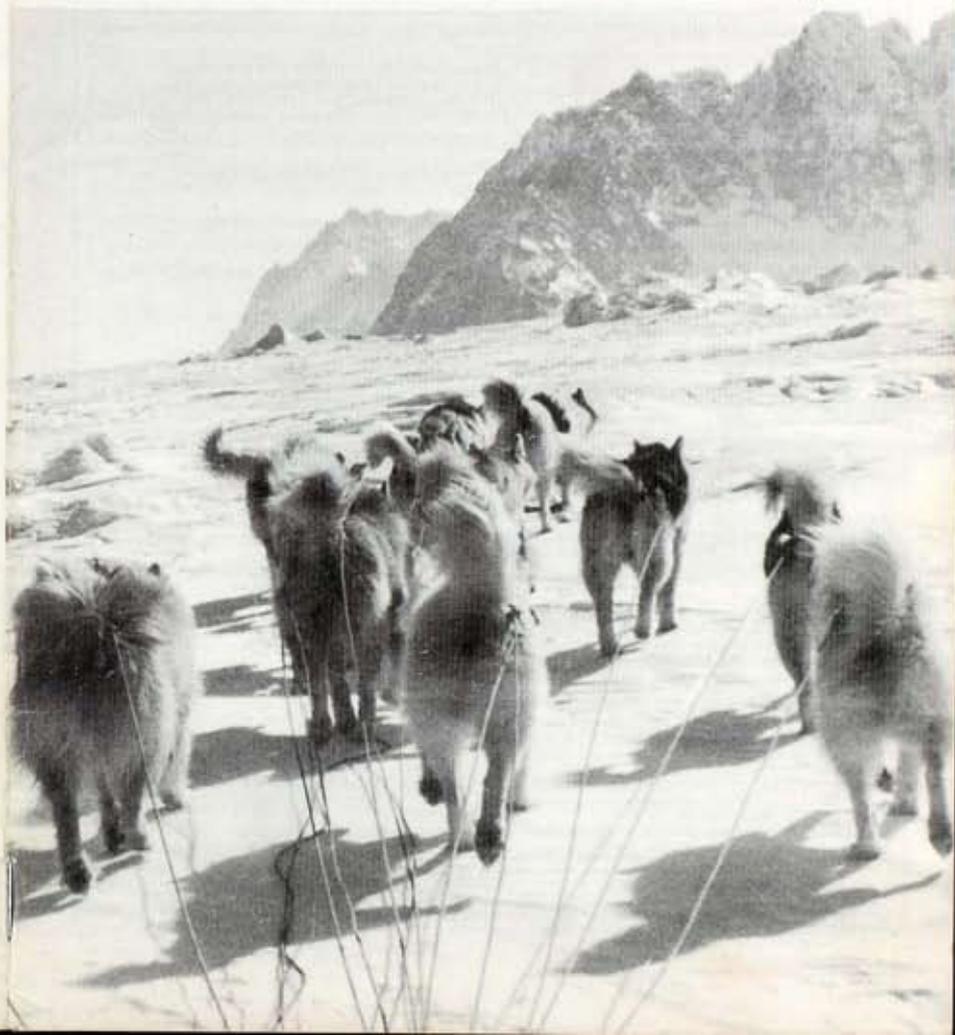
POLARHUNDEN

Årgång 15 · Nr 4 1986

Snödrav och sol vid kontrast Spårme vindskydd, Jämtland.

Foto: Wille Carlsson

POLARHUNDEN ISSN 0282-1478

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben. Tidningen skall i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben.

Tidningen skall också ge en information om de polara spetshundraserna samt om hund och friluftsliv i allmänhet.

Tidningen utkommer med 5 nummer per år någorlunda jämt fördelat över året. Februari, maj, augusti, oktober och december.

Tidningen distribueras till medlemmar i Sverige och övriga Norden, samt till djursjukhus och andra institutioner med hundanknytning.

Tidningens adress (gäller artiklar m.m., ej adressändring, se nedan):

POLARHUNDEN Box 150, 830 19 Storlien

Redaktion: Tel. 0647-70336

Ansvarig utgivare: Stig Juhländer, Helgö, 790 30 Insjön

Redaktör: Wille Carlsson, Box 150, 830 19 Storlien

Annonser: Mats Larsson, Box 1002, 740 21 Kirlåsa

Vinjetter: Lars Holm, Orsa

Tryckeri: H. Erikssons tryckeriservice AB, Sandviken

Sättning: FotosatService, Östersund

Annonspriser i POLARHUNDEN

	1/1-sida	1/2-sida	1/4-sida
Textsida	500 kr	100 kr	200 kr
Överslags-3-sida	600 kr	100 kr	200 kr

20 % rabatt lämnas på fem på varandra följande annonser.

Manus skickas till Mats Larsson, Box 1002, 740 21 Kirlåsa, Tel. 018-19 15 29

Seml annonser för medlemmar är gratis och skickas **skriftligen** till Wille Carlsson, Box 150, 830 19 Storlien. Telefonuppläsning av annonser godkänns ej. Lika medlemmar kan också annonsera under sinsemes för 50.- (valpar och beg. prylar).

Material till tidningen:

Skickas till redaktionen.

Redaktionen mottager tacksamt material om polarhundar, friluftsliv och besattheter och fr resultat från aktiviteter m.m., som kan vara av intresse i POLARHUNDEN.

Vi förbehåller oss rätten att sortera bland materialet samt att rätta och rökanta ursända artiklar.

Bilder emottages gärnsamt. Det skall vara skarpa och kontrastrika bilder i svart-vitt. Gårkort eller gåtba. Namn på bilderna. Om materialet friskas i netar så ange detta.

Manusstopp: 15 november

OMSLAGSUTGÅ: ÅKE SVENBLAD, ÅLAND
 På resa med grönländshundsparten mellan Scorebyvärd och Kap Svensson, Östgrönland, april 1985

1986 års utgivningsdag för POLARHUNDEN

Nr 3 Påsostopp 15 dec. Utkommer 20 dec

POLARHUNDKLUBBEN

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN är den enda officiella rasklubben för de stora spetshundraserna. Alaskan Malamute, Grönlandshund, Siberian Husky och Samojed.

Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.

Svenska Polarhundklubbens målsättning är att arbeta för att bevara de polara spetsarnas särart och att skapa förutsättningar för en friskvåg och god sam av polarhundar i Sverige.

Klubben arrangerar draghundstävlingar av varierande art, klövjetur, kurser och andra aktiviteter där polarhundarnas särart kommer till sin rätt.

Klubben arrangerar också officiella utställningar med certifikationer.

Vi har i dag cirka 1.000 medlemmar fördelade över hela landet, med en naturlig friskvåg mot norr.

Klubben är indelad i fyra distrikt. Övre Norra, Nedre Norra, Gävle-Dala, Mälardalen, Södra distrikt och Västra distrikt. Se vidare under styrelsefunktionärer.

Svenska Polarhundklubbens styrelsefunktionärer

Ordf: Stig Juhländer
 Helgö
 790 30 Insjön Tel. 0247-70064

Sekreterare: Ingrid Hans
 Almo 85
 790 14 Siljansnäs Tel. 0247-226 89

Kassör: Frank Ouchterlony
 Hamstavik, 130 35 Ingåsa Tel. 0766-27565

Kontaktmän till distrikten:

Övre Norra: Birgitta Holmgren, tel. 0980-20061
 Nedre Norra: Bitte Lundin, tel. 0661-61055
 Gävle-Dala: Kristina Strand, tel. 0241-22449
 Mälardalen: Vesjo Ahonen, tel. 0152-80078
 Södra: Olle Green, tel. 0433-12663
 Västra: Göran Lundqvist, tel. 0302-14124

SPHK:s rasklubbar - Sveriges enda officiella:

Alaskan: Ulf Kronudd
 Svartorp
 180 65 Degeberham Tel. 0485-60133

Grönlandshund: Leif Dahlberg
 Ulby hänskl
 755 90 Uppsala Tel. 018-15 80 24

Samojed: Jens Lundblad
 Vattnäng 1304
 820 75 Harnsänger Tel. 0652-32036

Siberian husky: Maria Karlsson
 Lövsåvången, Lövsåvången
 162 40 Vällingby Tel. 08-89 12 68

Tävlingssekreterare: Ingrid Hans
 Almo 85
 790 14 Siljansnäs Tel. 0247-226 89

Utställningssekreterare: Eva Litsander
 Solliden Grävelby
 705 90 Örebro Tel. 019-24 30 78

Medlemskap: Arvsavgiften är 150.-. För familjemedlem 30.-. Medlemskap i klubben erhålles genom att ta kontakt med Ingrid Hans, Almo 85, 790 14 Siljansnäs, tel. 0247-226 89.

SPHK:s postgenummer 39 72 45-2.
Adressändring: Om ni flyttar, meddela till: Louise Zetterberg, Lömsåvången 10, 138 00 ÄLTA.

red. har ordet . . .

I den blöta september

Wilket regnande! Solen har vi sett i några minuter under september. Hundarna hängiga och blöta. Snart växer det alger på dem. Gamla ledarhunden Lucas är borta. Han ligger vid en fjällbjörk med utsikt över det vita Snasen. Snön har faktiskt kommit i övre regionerna. Hörde att några fjällvandrare gjort snöbivack uppe i Sylarna, nu i början av september.

Dessa tråkiga höstar. Den klara vackra luften med blå himmel och färggranna höstlöv har jag inget minne från på 80-talet. Hösten är grå, grå i mina ögon. Hösten har alltid varit den årstid jag tyckt sämst om. Nu ska man träna med den eländiga vagnen. Blöt och lerig, grus ända in i öronen. Nej, vart är kylan? Vi har 6,5 månad snö, så det borde räcka, men nu längtar jag efter den.

Jag behöver mycket material till nästa nummer. Sätt er ner och jobba på det nu. Eftersom sista numret för året ska vara framme hos medlemmarna före jul så är manusstoppet den 15/11 kl. 12.00. Ovillkorligen.

Wille Carlsson

INNEHÅLL

SPHK:s styrelse	Sid. 4
Jubileumsträff	7
Samojed	8
Resor till Grönland	10
Funderingar kring dragprov för Alaskan Malamute	12
Resultat, utställning Mellsta	14
Grönlandshund	16
Preliminär tävlingskalender	18
Protokoll, SPHK:s möte	20
Besök hos Idittarodveteran	22
Klövjetur	28
Lars Audell: Föredrag	30
Annonser	34

SPHK:s STYRELSE

Ordf. Stig Juhlander, Insjön

– *Står med alla fyra, säker både på vagnen och i klubben.*

Har varit med sedan starten för 15 år sedan. Inbiten grönländshundägare som började med schäfer. En schäfer, Stalos, som var mycket fin draghund på den tiden gav sedermera namn till kenneln.

Stig tycker att ordförandeklubban börjar kännas tung och vill nu att en ny tar över.

Sek. Ingrid Hans, Siljansnäs

– *Med knäppta händer skådande in i SPHK:s framtid.*

Ägare till 4 Grönländshundar men kommer att minska antalet då jobbet tar för mycket tid. Har lagt in sin avskedsansökan, och ställer sin plats till förfogande i klubben.

Har varit med sen starten och känner att det räcker nu.

Kassör Frank Ouchterlony, Ingarö

– *Perfekt typ för jobbet. Se bara på bilden.*

Kör och ställer ut med gott resultat, 3 st Grönländshundar. Sammanboende med Heléne Brandrup-Wongsen.

Har avancerad humor typ: I USA finns det gott om lake, det står ju Lake på varje sjö.

Styrelseledamot Lennart von Bergen, Falun

– *Stark kandidat till ordförandeposten.*

Också han har Grönländshundar. Kör Nordisk stil och tävlar ibland. Har ett förflutet som bergsklättrare.

Styrelseledamot Bertil Edvardsson, Hedemora

– *Har ej medverkat i filmen, Den sista färden.*

Tidigare samojeder men nu enbart Grönländshundar. Ej längre tävlingsintresserad utan kör enbart turer i skog och fjäll.

Suppleanter:

**Elga Carlsson, Hedemora, Leif Hedberg, Sollentuna,
Börje Wilhelmsson, Upplands Väsby**

RASKLUBBSREPRESENTANTER

ALASKAN MALAMUTE Ulf Kronudd, Degerhamn

Började med Samojed men har haft Malamuter sedan 1975. Har nu 4 st. Importerade den första A.M. till Sverige.

GRÖNLANDSHUND Leif Dahlberg, Uppsala

Inbiten Grönlandshundägare. Har f.n. ca 6 st. Den rasklubb där det råder mest stiltje. Leif funderar på att avgå på grund av för lite debatt. Blir tillfrågad varje år om ordförandeposten i SPHK, men vägrar blankt. Han ses ofta på en hästrygg. Kanske har han något på gång i Islandshästföreningen...

SAMOJED Jens Lundblad, Harmånger

Bilreparatör, hund- och hemmaman. Har enbart tikar, 5 st. Tävlrar mycket i nome och kör turor hemmavid, och någon fjälltur. Med i klubben -82. Den rasrepresentant som har det svårast att hålla ihop sina adepter. Inte undra på att han ser ut att ha huvudvärk.

SIBERIAN HUSKY Maria Karlsson, Vällingby

Ägare till fyra Husky. Kör alla sorters tävlingar med sina hundar. Har ställt upp i de "stora pojkarnas" lopp och har sätt sig i respekt. Mycket kunnig och värdig sin plats.

Jubileumsträff

15-årskalaset i Borlänge blev ett alltigenom lyckat arrangemang. Ett stort tack till Ingegerd Pettersson, som basade för det hela. Det enda som kunde varit bättre var vädret, men det är ju som det är.

Lördagens vagnsrace blev en verklig succé. 31 startande ekipage rusade runt den 1.085 m långa banan. Om det vid medlemsmötet senare på dagen blev diskussioner om vilka sträckor som ska klassas som medel- och långdistans kan väl alla enas om att denna bana tillhör super-sprintklassen. Jan Pettersson från Göteborg vann på 2 min 13 sek. En medelhastighet på drygt 20 km/h. Med 3 grönländshundar.

Ett trevligt inslag var lördagskvällens dans till levande musik. Dansgolvet var mycket välbesökt och alla stilar representerade. Tiden tycks ha blivit mogen för denna typ av gemensam samling. Ytterligare ett sätt för nya och gamla medlemmar att lära känna varandra.

Söndagens utställning genomfördes med regnmolnen hängande tungt över våra huvuden. Men bara några få droppar lyckades ta sig ner. Dagen till ära var rosetter och kokarder prydda med 15-årsmärke, och prisborden dignade under de fina priserna. Vad sägs om en kurbitsmålad telefon? Skänkt av televerket, som BIS-pris. BIS-junior fick ett sprötkök skänkt av Trangia, BIS-unghund klövjeväska från Segeboden-Berg och BIS-veteran ett glöggset med panna och koppar i fin träställning skänkt av Jordbrukets Försäkringsbolag. Utställningens bästa valp fick en stor dalahäst, som köpts för de pengar Ingegerd samlade ihop under utställningen i Nora tidigare i år. Dessutom bidrog Oky-Look med en tjusig overall till BIR-hundarna (till deras ägare, alltså) och Bozita stod för BIM-priserna, stor säck hundmat.

Speciella jubileumspriser hade också skänkts av Norsk Siberian Husky-klubb till BIR och BIM i rasen, bästa svenskägda för säkerhets skull! Grönlandstikarna tävlade i år för fjärde året om vandringspriset till bästa tik med dragmeriter.

Utställningens 198 (!) deltagare, varav 167 officiella, fördelades på tre ringar. Eftersom undertecknad bistod som hjälp i Ralf Campbells ring är mina intryck begränsade till denna. Det man direkt kan säga är att här hade vi en domare som inte strödde i: or kring sig. Det utdelades ett fåtal, om ens någon i varje klass. Men bedömningen var genomgående konsek-

kvant och fäste också stor vikt vid de detaljer av exteriören som har betydelse för hundens arbete. Jag tror de flesta i och runt ringen uppskattade bedömningen.

Jag tror att uppvisningen i ringen har blivit bättre med åren, även om många fortfarande har problem med att få hunden att gå i trav. Det är ju en kort stund domaren har på sig att bedöma rörelserna, så det vill till att man ger honom goda möjligheter till det. Några enstaka fick faktiskt KEB, "kan ej bedömas", just för att hunden inte kunde visa rörelserna. Det är ju synd. Ett exempel på bra "handling" visade Mats Öhrberg som visade familjens unghund Stalos Timo. Det gjorde han så bra att Timo så småningom blev BIS-junior.

Mats var en av dem som fick vänta länge på finaltävlingarna. Många har ju långt att åka och vill komma iväg men de flesta väntade tålmodigt för att finalfältet skulle bli fulltaligt. Ett tack till alla er! En vild tanke slog mig i detta sammanhang: Är det förenligt med reglerna för en officiell utställning att slopa finaltävlingarna? De flesta tycker att värdet av denna "show" är tvivelaktigt, tror jag. Kvalitet och konkurrens inom rasen är ju det viktigaste. Vad säger ni? Vad säger utställningssekreteraren? Debattera i nästa nummer!

Hélène B-W

Foto: Alf Kjellström

SAMOJED

Samojedresultat från Mellsta, Borlänge
69 deltagande hundar (samojeder), 197 allt som allt

BIR, BIS, CERT, CHAMPIONAT

JALMAL'S BABUTSHKA (e Intuch Norduch Great Karloff u Edeängs Olivia). Äg: Elga Carlsson

BIM

INTUCH NORDUCH GREAT KARLOFF (e Intuch Norduch Chang u Great Chervona)

Äg: Rosemarie Lantsch

UNGHUNDSKLASS HANAR

11 HP CK CERT SAMOBAS UFO (e Zoon Iberis White Bear u Samobas Monamie)

Äg: Barbro Karlsson

TIKAR

11 2 BTKL CK HP SAMOBAS UNDINE (se UFO)

VALPKLASS 4-6 mån BIR, BIS:

ORNIE'S WHITE QUEEN (e Zyklorens Zabro u Aiko-Tikko). Äg: Björn Forselius

BIM

GREAT VOTJAK (e Such Samobas Shardike u Great Ranina). Äg: Ann-Christin Norberg

BIR, BIS 3:

NATASCHA (e Intuch Norduch Great Karloff u Blyger). Äg: Ingallil Julin

BIM

JAMAL (e Intuch Norduch Great Karloff u Blyger). Äg: Georgette Heuseveldt

UPPFÖDARKLASS I BIS

KERINNEL SAMOBA Barbro Karlsson

AVELSKLASS I BIS

INTUCH NORDUCH GREAT KARLOFF

UPPFÖDARKLASS valpar och jun BIS 2

KENNEL ÖRNIE Björn Forselius

AVELSKLASS valpar och jun BIS 2

SAMOBAS SHARDIKE

BÄSTA VETERAN BIS 2

EDEÄNGS OLIVA (e Norduch Agent u Such Explorers Anicke). Äg: Jens Lundblad

Till vänster BIM-hunden i Borlängeutställningen: Int u Nord U CH Great Karloff. Ägare: Rosemarie Lantsch, Älvdalen. Till höger BIR och BIS-hunden Jalmals Babushka. Ägare: Elga Carlsson, Hedemora. Domare: Tina Pärmo. BIS dömdes av Ralf Campell. Foto: Wille Carlsson

Välkomna till

Samojedträff i Östa 23-25 januari 1987

Denna helg träffas vi för att om möjligt överträffa -86 års succéartade vinterträff. De av oss som kan, börjar anlända redan fredag e.m.

Program: Lördag: Officiell utställning, domare: B. Börjesson. Årsmöte, trevlig samvaro. Söndag: SM i drag (enbart sam), prisutdelning, hemfärd.

Vi bor i Östa Stugby, 175:--/natt eller 300:--/helgen. Stuga om 3 dubbelrum med självhushåll. TV och dusch. Mer info senare.

Officiell vinterutställning samojed lördag 24/1 -87. Domare: B. Börjesson. Plats: Östa Stugby.

OBS! att nya åldersgränser gäller fr.o.m. 1/1 -87.

Valpl. 6-9 mån., junkl. 9-15 mån., ungh.kl. 15-24 mån., öppen kl. 24 mån.-, seniorkl. 7-10 år, vet.kl. 10 år- (vet.kl. enbart konkurrensbed.)

Anmälningsavgift: valp-jun-vet.kl. 60:--, övriga 120:--.

Anmälan senast 22/12 till Ingrid Agefeldt, Pl 10552, 691 00 Karlskoga, tel. 0586 - 101 61.

Anmälningsavgiften insattes på pg 23 83 54 - 5 samojedsektionen SPHK, senast 22/12. använd SKK-blankett!

Medlemskap i SPHK obl. utom i valp-jun.kl.

Drag-SM för samojeder

(fyllda 18 mån. 25 januari 1987)

Start och mål vid Östa Stugby (3 mil norr om Sala). Bana: 8-10 km, lätt kuperad.

Klasser: Nome 3-spänn, nordisk 1-, 2- och 3-spänn herr resp. dam, freestyle för hundar utan pulka.

Minst 3 deltagare krävs för att kora mästare i en klass.

Anmälan senast 22/12 till Jens Lundblad, tel. 0652 - 320 36. Startavgift: 50:-- betalas före start. Ev. efteranmälan senast kl. 10.00 24/1 kostar 75:--.

Startordning lottas lördag kväll (24/1).

Samma dag som denna tidning gick till tryckeriet (26/9) körde vi med släden på 1 dm snö.

Wille/Ingrid

En resa till Grönland

Åke Svenblad, polarhundsägare från Åland, samt Matti Taponen, Esbo, reste våren -85 till östra Grönland. De flög till Mestevik och därifrån skidade de till Scorebysund.

- Vi åkte till Grönland för att filma naturen och bekanta oss med naturen där uppe.

Goda vänner blev man bl.a. med fam. Jensen, Pappan samt dotter Alma besökte Åland nu i år.

De gjorde även en hundspannsfärd på några veckor och från den är bilderna hämtade.

Scorebysund, Öst-Grönland.

Foto: Åke Svenblad.

Ledarhunden i Jens Thygesens spann, Scorebysund. Foto: Åke Svenblad.

-Kap Svensson.

Sexåriga Alma Jensen vid en säl.

Foto: Åke Svenblad.

Fel ordning om Alaskan Malamute (epoken Zoller)

i förra numret av Polarhunden.

De olika kapitlen blev monterade i fel ordning och ska man få något sammanhang i det hela så läs i den här ordningen: Respektgivande kelgris, Flygande start, Kotzebue eller M'Loot, Trevägs-korsningen, Stjärnparaden, Hundfria pensionärer.

Funderingar kring dragprov för Alaskan Malamute

Av Lars Holm

Det är klarblå himmel, solen har just börjat tina frosten och så sakteliga peta upp kvicksilvret ovanför nollan. Det ser ut att bli en fin septemberdag. Klockan är halv åtta på lördag morgon och jag har precis kommit hem från en träningstur med hundarna. Fyra malamuter som dragit en vagn som med mig på väger runt 250 kg. Medan hundarna pustar ut så försöker jag att återställa kroppsvärmen med en kopp hett kaffe.

Brakar inte sirra på klockan när jag är ute med hundarna men ska man diskutera kring det här med dragprov så är man ju tvungen att göra jämförelser. Inkluderat stopp för pissa och skita, lyfta undan vägbom, dricka vatten och "taktiksneck" så höll vi ca 11 km/tim. Det vinner vi väl ingen tävling på, men så tävlar vi ju inte heller.

Vad kan man begära av en bra Alaskan Malamute, vad presterade eskimåernas hundar förr?

SPHK:s målsättning är bl.a. att arbeta för att bevara de polara rasernas särart och skapa förutsättningar för en livskraftig och god stam av polarhundar i Sverige.

Alltså bevara, inte utveckla något nytt. Vad säger rasstandarden?

Jag saxar ur den amerikanska standarden för Alaskan Malamute:

"Viktigt - vid bedömandet av Alaskan Malamute måste allra största hänsyn tas till dess funktion som slädhund för tunga laster . . .

Han är inte en slädhund avsedd att konkurrera i hastighetstävlingar med de mindre arktiska raserna . . .

Malamuten som en slädhund för tunga laster är byggd för styrka och uthållighet, och alla individens egenskaper, inklusive temperament, som hindrar den att uppnå dessa mål skall anses som allvarliga fel . . .

Storlek - det finns ett naturligt omfång av storlekar inom rasen. Den önskvärda storleken för en draghund är:

hanhund: mankhöjd 62,5 cm, vikt 38,25 kg

tik: mankhöjd 57,5 cm, vikt 33,75 kg

Men av större vikt än storlek ska fästas vid typ, proportioner och funktionella egenskaper som skuldror, bröst, ben, tassar och rörelse. När hundar bedöms lika i typ, proportioner och funktionsduglighet är den som är närmast den önskvärda storleken att föredra."

Som jag förstår det så är rasstandarden det vi måste utgå ifrån när det gäller bedömandet AM. Det är ingen exakt beskrivning utan ger utrymme för olika tolkningar. (Själv skulle jag gärna lägga till lite höjd på de önskvärda viktterna).

Men även om jag har en hund som till punkt och pricka uppfyller standardens krav på exteriör så är det ju inte alls säkert att det är en bra draghund för det. Saknar den det rätta temperamentet och inte är ett dugg intresserad av det här med att springa och dra utan släpas fram av sina kompisar medan han snubblar på sina egna linor, ja, då må han vara hur vacker som helst men draghund är han inte, utom möjligen på papperet.

Däremot är det möjligt att en hund med brister i exteriören men utrustad med temperament kan vara en bra dragare. Fast med allvarliga brister så faller han säkert ifrån i förtid i alla fall. Ett bra temperament kan ju inte kompensera t.ex. svaga tassar eller en dålig rygg hur länge som helst.

Alltså temperamentet är viktigt. Det är tydligt uttryckt i den amerikanska standarden men har av någon anledning fallit bort i den svenska.

Temperamentet är en viktig del av malamutens särart. Att han när det blir extra tungt: lössnö, dåligt väder eller brant uppför, visar sin tjurighet och kastar in extraväxeln och ger sig fan på att han ska fram. Det är en tuff hund, med bestämda åsikter om sakernas tillstånd, som fordrar en husse/matte som är minst lika bestämd.

Givetvis måste han kunna fungera i spannbland andra span.

Ifall man strävar efter att bevara AM:s särart och inrättat ett bruksprov som vill visa vilka individer som besitter för rasen typiska egenskaper så måste det vara utslagsgivande i uthållighet och styrka, i såväl distans, tid, som i vikt dom ska dra.

Med tonvikt lagd vid att AM är en dragare för tunga laster och inte till för att konkurrera i hastighet med de mindre arktiska raserna.

Han är inte ämnad att med två äpplen och en tepåse på släden ta upp jakten på alaskan och siberian husky, inte ens på långa sträckor. (Men låt varje hund dra sin egen vikt så . . .) Han är inte heller begränsad till att dra en fullpackad flyttbuss över en gårdspan. Inte heller är han någon form av superfantomen som är båda typerna i en och samma hund.

Eftersom jag tror att Alaskan Malamute och Grönlandshund i grunden är samma hund, tycker jag det vore bra ifall det ställdes så lika krav som möjligt på de båda raserna. Dragtävlingar med någorlunda tunga laster under flera dagar i följd. (Förslagsvis tre dagar, runt 4 mil/dag med last omkring 0,8-1 gånger hundens vikt). Att ställa för små krav på rasen är att göra den en otjänst.

Går det inte att inrätta en tungviktsklass på en del tävlingar?

Dom ska ju konkurrera i det dom är bra på, det gör dom mindre raserna.

Avslutar med några beskrivningar på draghundar från förr.

Kapten C F Lyon som var chef för ett av fartygen på Parys expedition 1821-23 vid Igloolik, norra Hudson Bay, berättar följande om tider och vikter för de hundar de använde:

3 hundar drog 45 kg + förare 1,6 km på 6 min

16 km/tim

1 hund drog 88 kg 1,6 km på 8 min 12 km/tim

9 hundar drog 725 kg 1,6 km på 9 min

10,5 km/tim

Kring sekelskiftet använde mounted police i norra Canada Malamuter och Mackenzie River hundar som vägde mellan 36-67,5 kg (av bilder att döma var nog en del av malamuterna uppblandade med både det ena och det andra). På en beskriven tur mellan Fort McPherson och Dawson City, en sträcka på 76 mil i mestadels ospårat terräng, drog fem hundar en släde som vägde 195 kg (39 kg/hund).

1925 körde A Walden en tävling med 7 hundar, en tyngre typ av frakthund, en blandras. Sträckan var 192 km uppdelad på tre dygn och kördes på 14 tim 3 min (ca 13 km/tim).

I:a dagen på den andra Tuhle-expeditionen hade K Rasmussen bra före och körde tungt lastad med 12-13 hundar 15 mil på 10 timmar (15 km/tim).

Från Amundsens sydpolexpedition (Grönlandshundar): 12 hundar drog en släde som vägde närmare 500 kg (rung 40 kg/hund) 28 km/dag

6 hundar drog en släde som vägde 165 kg (27,5 kg/hund) i snitt 37 km/dag i en vecka.

15 hundar uppdelade på 4 slädar drog 35 kg/hund på treuren mot polen.

Peter Freuchen: På en lång slädtur när man har tunga lass kör man sällan fortare än fyra kvartsmil i timmen. Det gör 24 kvartsmil om dagen . . . (10 km/tim - 6 mil/dag).

Se vidare:

Vad innebär namnet av Richard Tobey Polarhunden nr 5/83 - 4/84.

Överlevnadskarakter hos Alaskan Malamute av Nancy Russel Polarhunden nr 3/85.

RESULTAT FRÅN 15-ÅRS JUBILEUMSUTSTÄLLNINGEN I MELLSTA

ALASKAN MALAMUTE BIR junior

AIVO S 18311/86. F 860210 e Black-Foot u Lizzy. Uppfödare: Lars Hellqvist, Gagnef. Ägare: Göran Sjösten, Vilhelmina.

BIM junior

BARON-FROST S 63677/86. F 851019 e Int U Ch N U Ch DK U Ch Alvaasen's Wolf u S U Ch Okluk's Koyana. Uppfödare: Inger Bergman, Mörbylånga. Ägare: Anna Lithner, Umeå.

GRÖNLÄNDARE Bästa unghund

STALOS TIMO S 47159/85. F 850331 e Prins av Tamalat u Stalos Odda. Uppfödare: Stig Juhlander, Insjön. Ägare: Tore Öhrberg, Falun.

Bästa veteran

MIST S 56991/79H. F 790701 e Ajako u Mamalik. Uppfödare: Göran Ahlström, Brunnåsa. Ägare: Hölene Brandrup-Wognsen, Ingarö.

BIR (vuxna) också BIS-2

STALOS KANAK S 36405/81. F 810223 e Stalos Thur u Tuna. Uppfödare: Stig Juhlander, Insjön. Ägare: Anders Juhlander, Insjön.

BIM

Se bästa veteran (MIST) blev även champion.

SIBERIAN HUSKY BIR valp

GEVONNES FE'NJA S 30682/86. F 860331 e Alaskan's Kobuk of Anadyr u S U Ch Elkarten's Darro. Uppfödare: Georg och Yvonne Matsson, Falun. Ägare: dns.

BIM valp

GEVONNES FA'BMO S 30680/86. F 860331 e Alaskan's Kobuk of Anadyr u S U Ch Elkarten's Darro. Uppfödare: Georg och Yvonne Matsson, Falun. Ägare: dns.

BIR junior

UNISAK'S RIVAL S 15306/86. F 851116 e Snowtrails Frosty u Snowtrails Annie. Uppfödare: Nils och Sicken Hjelm. Ägare: dns.

Bästa unghund

AXIAS QONNIE S 53851/85. F 850805 e Stanowois Nathan u Unisak's Qita. Uppfödare: Ingrid Agefeldt, Karlskoga. Ägare: dns.

BIR (vuxna) BIS-3

Se bästa unghund Sib Husky, ovan.

BIM

NIB S 48842/83. F 820903 e Polar Speed Leonard u Titti. Uppfödare: Dag Asplund, Umeå. Ägare: Louise Johansson och Jan Svensson, Sollefteå.

Bästa Grönlandshundar BIM Mist
och BIR Stalos Kanak.

Bästa Siberian Husky på Borlängeutställningen. Domare: Ralf Campbell. Axias Qonnie e Stanowois Nathan u Unisak's Qita. Uppfödare och ägare Ingrid Agefeldt, Karlskoga. Foto: Wille Carlsson

SAMOJED BIR valpar

ÖRNIE'S WHITE-QUEEN S 27261/86. F 860405 e Zyklonens Zabro u Aiko-Tikko. Uppfödare: Björn Forselius, Bålsta. Ägare: dns.

BIM

GREAT VOTJAK S 24829/86. F 860227 e S U Ch Samo'bas Shrdike u Great Ranina. Uppfödare: Elga Carlsson, Hedemora. Ägare: Ann-Christin Norberg, Matfors.

BIR junior

NATASCHA S 16789/86. F 860202 e Int U Ch Nord U Ch Great Karloff u Blyger. Uppfödare: Georgette Heuseveldt, Värmdö. Ägare: Inga-Lill Julin, Sollefteå.

BIM

JAMAL S 16788/85. F 860202 e In U Ch Nord U Ch Great Karloff u Blyger. Uppfödare: Georgette Heuseveldt, Värmdö. Ägare: dns.

BIR (vuxna) BIS-1 + championat

JALMALS BABUTSHKA S 44624/84H. F 840713 e Int o Nord U Ch Great Karloff u Edeängs Olivia. Uppfödare: Jens Lundblad, Harmånger. Ägare: Elga Carlsson, Hedemora.

BIM

Int O NORD U CH GREAT KARLOFF S 65271/80. F 801005 e Int o Nord U Ch Chang u Great Che-rovna. Uppfödare: Elga Carlsson, Hedemora. Ägare: Rosemarie Lantzsch, Älvdaalen.

Bästa unghund

SAMO'BAS UFO S 53508/85H. F 850519 e Zoox Iberis White Bear u Samobas Monamie. Uppfödare: Barbro Karlsson, Avesta. Ägare: dns.

Bästa veteran

EDEANGS OLIVA S 31426/79H. F 781210 e Nord U Ch Agent u S U Ch SF U Ch Explorers Anicke. Uppfödare: Carin Krook, Sollefteå. Ägare: Jens Lundblad, Harmånger.

GRÖNLANDSHUND

Några funderingar efter jubileumsutställningen

Vi har haft mönstring. Mellsta-utställningen upptog 41 officiella deltagare. Ralf Campbell från Norge dömde. Han var bra, tycker jag. Kritisk och konsekvent. Värdesatte de viktigaste detaljerna: rörelser, benstomme, typ.

Några funderingar måste man ändå få efter dagens bedömningar:

– Hur är det med mentaliteten? Det kan inte vara rimligt att ett flertal deltagare får lämna ringen med KEB ("kan ej bedömas") p.g.a. skygghet! Beror det på dåliga anlag eller är hundarna dåligt tränade socialt? För några år sedan förekom aldrig detta. Det är beklagligt om det är något som är i antågande. Här bör uppfödare se upp och inte använda mentalt svaga hundar i avel. Valpköpare bör också vara uppmärksamma på både valpens och föräldrarnas tillgänglighet. En grönländshund ska gå att hantera och vistas bland folk på ett naturligt sätt.

– Tandstatus? Många utomordentligt bra hanar fick nöja sig med 2:a i kvalitetsbedömningen p.g.a. tångbett eller t.o.m. underbett. Då kommer naturligtvis den vanliga kommentaren att "det gör inget, han drar ju inte med tänderna". Förvisso, men Ralf Campbell utvecklade detta lite närmare vid ringside. Ett tångbett slits mycket fortare och blir så småningom ofta till underbett när hunden blir äldre. Underbett är inte funktionellt. Nog ska man kunna utfodra en grönländare utan att fundera över om maten är tillräckligt lättugad? Vi ska inte skaffa oss tandbekymmer å la dvärghundar eller doggar. Skåda hunden i mun och låt bittets utseende vara en del i bedömningen av om det är en lämplig avelshund!

Hélène B-W
sekr rasklubben

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

SM

FÖR POLARHUNDAR I LASSEKROG

den 30/1 – 1/2 1987

Nord, Nome, samt Årsmöte

INBJUDAN I NR 5

PRELIMINÄR TÄVLINGSKALENDER 1987

Datum	Tävling	Plats	Klass	Arrangör	Info/Anmälan
3-4/1	Lilholmsbjördraget	Lilholmsjö	Sprint	SPHK	P. Mårtensson 0942 - 410 40
3-4/1	SPHK-Cuptävling	Helgö	Nome/Nord	SPHK	S. Juhlander 0247 - 700 64
6/1	SPHK-Cuptävling	Lövåsen	Nome/Nord	SPHK	I. Sandberg 0225 - 660 48
10/1	SPHK-Cuptävling	Dala-Floda	Nome/Nord	SPHK	K. Strand 0241 - 224 49
24-25/1	DM	Laxsjön	Nome/Nord	SPHK Gävle-Dala	K. Strand 0241 - 224 49
24-25/1	DM	Dunker	Nome/Nord	SPHK Mälardalen	0171 - 579 69
30/1-1/2	SPHK:s SM, ÅFRSMÖTE	Lassekrog	Nome/Nord	SPHK	Ingrid Hans 0247 - 226 89
6-7/2	Landskamp	Laxsjön	Nome/Nord	SPHK Gävle-Dala	J. Nordin 0243 - 259 63
14/2	Oppna SM	Lilholmsjö	Nome	SPHK	K. Dannevall 0640 - 121 85
15/2	SPHK-Cuptävling	Ludvika	Nord	SPHK	J. Hallbom 0240 - 723 54
21/2	Statfett	Borlänge	Nord	SPHK	A. Juhlander 0247 - 409 25
28/2-1/3	DM	Gälsjö	Nome/Nord	SPHK Nedre Norra	0620 - 132 80
28/2-1/3	Nordic Maraton	Borlänge	Nome	Kiruna SHK	Stig Juhlander 0247 - 700 64
28/2-1/3	Faboddraget	Borlänge	Nome	BHK	Göran Granström 08 - 62 90 03
6-8/3	Oppna SM	Lassekrog	Nome	BHK	Stig Juhlander 0247 - 700 64
7-8/3	Faboddraget	Borlänge	Nord	BHK	
12-15/3	Finnmarksloppet	Alta	Nord	SPHK	Magнус Lagerfeldt 0693 - 303 02
14-15/3	Vikingdraget	Gällö	Nord/Nome	SPHK	H.-G. Sjöb 0243 - 326 25
15/3	Cup Noran	Alta	Nord/Nome	SPHK	Wille Carlsson 0647 - 703 36
26-28/3	Åredraget/Storlien Open	Storlien	Nord/Nome	SPHK	Stig Juhlander 0247 - 700 64
28-29/3	Tobaksleden	Storlien	Nord/Nome	SPHK	Peter Mårtensson 0942 - 410 40
5/4	Enik Sellbergs Minne	Koppängan	end. Nord. 2-spänn	SPHK	
10-11/4	Lilholmsjö Medeldistans	Koppängan	end. Nord. 2-spänn	SPHK	

Alla arrangörer som vill komplettera eller anmäla en ny tävling ringjer **före den 15/11 -86** till Ingrid Lundgren, tel. 0647 - 703 36.

Rapport från Nedre Norras sommarmöte

Så har vi då träffats igen på Gyltubudarna. 65 personer och 111 hundar mötte upp till en trevlig helg. Tyvärr kom också det regniga vädret, men lite bättre än i fjol var det allt. Vi kunde i alla fall köra vagnsrace på planerad tid och det var bara undertecknad som lyckades skita ner sig lika mycket som förra året. Roligt att se så många förare. Jag såg förresten ett roligt ekipage där den lånade ledarhunden sprang **efter** de båda andra hundarna ända från start till mål.

På mötet beslutades att vi skulle försöka arrangera SM nästa år i Gälsjö. Tyvärr visade det sig att vi fått erbjudandet för sent. Gälsjö var redan bokad SM-helgen och de helger som var lediga körs andra större mästerskap.

Men DM kör vi den 27 februari-1 mars i Gälsjö. Boka in det redan nu! Nya spår är på gång på "rätt" sida av vägen, d.v.s. på samma sida som förläggningen.

Annat viktigt på mötet, tavlan vi fått av Anne Field Johnson går ej att sälja! (beslutades på förra mötet). Nu provar vi med lotteri.

Lördag kväll stämde vi upp med allsång till brasans sken. I år fanns också sänghäften. Ju längre kvällen led, desto fler förmågor höjde sin stämma. Ni som inte varit med, vad ni gått miste om! Ta bara K.G. med sina jämtländska sånger, "Skepparn" med sin fräcka visa då vi låg dubbelvikta av skratt, juniorerna Cooper, Niclas med gitarren tillsammans med Christina, Nisse som också kunde en fräckis m.fl., m.fl.

Vi syns nästa år!

Bitte Lundin

Resultat vagnsrace, 3,7 km

1 Jan Svensson	3 sib	9.02	17 Christina Nordvall	3 grö	14.18
2 Janna Jonsson	3 sib	9.20	18 Chr Strömberg	3 grö	16.04
3 Ola Holmström	3 grö	9.43	19 Sivert Riggio	3 grö	16.20
4 Bitte Lundin	1 sib 2 grö	10.07	20 Nils Nordvall	3 grö	17.34
5 Bob Karlsson	3 sib	10.20	21 Ove Belius	2 grö	19.25
6 Jenny Almqvist	3 sib	10.22	Utom tävlan:		
7 Paul Cooper jun	3 sib	10.46	Jan Svensson	2 vorst 1 sib	8.26
8 Georg Mattson	3 sib	11.22	Bitte Lundin	2 bord coll	10.51
9 T Bernhardsson	2 sib 1 grö	11.29	Niclas Stråle jun	2 bord coll 1 sib	13.20
9 H Mårtensson jun	3 sib	11.29			
11 Elis Lindgren	3 sib	11.38			
12 Börje Jansson	3 sib	11.39			
13 Evlyn Zembrén	3 sib	11.50			
14 R Engstrand jun	3 sib	11.56			
15 Hans Nordberg	3 sib	11.58			
16 Lars Strömqvist	1 sib 2 grö	13.24			

Tävlingsdagar
26-27-28 mars 1987

1987 års bana kommer att beröra fjällen Blåhammarren, Storsnasen och Sylarna. Nord. bana totallängd 12,7 mil Nome bana totallängd 11,2 mil

Info-broschyr kommer i januari. Ring eller skriv efter den.

Box 154, 830 19 STORLIEN
Telefon 0647 - 703 66, 703 36

PS. Expressen den 26/10 innehåller ett reportage om Åredraget -86.

DS.

Protokoll fört vid SPHK:s extra möte i Mellsta den 23/8 1986

§ 1

Mötet öppnades och dagordningen godkändes.

§ 2

Valdes a) Stig Juhlander till mötesordförande
b) Ingrid Hans till mötessekreterare
c) Bitte Lundin till protokolljusterare

§ 3

Godkände mötet kallelsen.

§ 4

Diskuterades livligt hur regelfrågorna skulle läggas fram, eftersom det såg ut att dra ut länge på tiden.

Beslutades att grupper – nome/nordisk skall diskutera igenom ev. regeländringar först, sedan skall de båda regelkommittéerna diskutera igenom gemensamma regler och till sist skall regelkommittéerna och SPHK:s centralstyrelse tillsammans gå igenom och besluta om ev. ändringar.

§ 5

Förelåg en motion från Mats Jonsson där han önskar att SPHK:s distrikt anordnar en medeldistanstävling var, samt att SM med medeldistanstävling skall anordnas i SPHK:s regi samt till sist att en långdistanstävling anordnas inom SPHK.

Vid protokollet:

Ingrid Hans

Beslutade mötet att godkänna motionen.

Rapporterades från de olika turerna ang. Siberian Huskyns championatprov samt upplästes protokollsutdrag från det senaste TK-mötet. Beslutade mötet överlåta till rasklubben för Siberian Husky, att lämna svar till SKK. Rapporterades om SPHK:s samarbete med övriga draghundsorganisationer i Sverige.

Eftersom det uppstått problem med datum och plats för 1987 års SM för polarhundar frågade ordförande om det var mötets mening att SPHK i fortsättningen skall köra egna SM – många ansåg att det började bli för många mästerskap – beslutade mötet att SPHK i fortsättningen skall köra SM för polarhundar både nome och nordisk stil.

Rapporterades att SKK tillsammans med SPHK:s rasklubb för samojed, skall göra en videofilm om samojedhunden.

Som avslutning på mötet gavs en del information om olika aktiviteter under kvällen.

§ 6

Mötet avslutades.

Justeras:

Bitte Lundin

Höstträff i söder

Av Louis Liljedahl

Synd att inte fler kom till södra distriktets bush-camp, som i år var förlagt till Skillingaryd i Småland. Knappt ett trettiotal deltagare hade förmånen att delta i en av Åke Davidsson med familj och medhjälpare utomordentligt arrangerad och väl genomförd träff.

Mellan regnskurarna sken solen över diverse aktiviteter. Ett flertal vagnar, alla av olika modell, de flesta hemmatillverkade, presenterades, diskuterades och användes med egna och andras hundar. Detta militärövningsområde var perfekt för hundkörning, eftersom det var genomsållat av korsande vägar för träning av höger- och vänsterkommando. Erfarenheter utbyttes och kunskap fick nya värdar. Exempelvis berättade Leopold Bötcher om selar och detaljer vid anspänning, Olle Green och Johan Burman hjälptes åt att bygga en nomesläde och Keld Nielsen förevisade en egenhändigt designad och byggd toboggansläde. För nybörjare fanns en hel del att ösa ur.

Efter middagen i militärförläggningen fortsatte verksamheten med prat om allt som hade med hundar att göra och naturligtvis då polarhundar. Vid kvällspasset hölls ett öppet möte vid den värmande, sprakande lägerelden. Bl.a. fick den först anmälda förstagångsdeltagaren på våra träffar en telefon i pris. Tyvärr kunde kvällens speciellt inbjudne gäst, kennelkonsulent Ann Gistedt inte komma. Avsikten med inbjudan var dels att vi skulle få inblick i hennes arbete och roll inom SKKo och dels skulle SPHK ge henne information om vår verksamhet.

Efter mötet visades videofilm och diabilder från tidigare evenemang inom distriktet. Kvällen avslutades med korggrillning och hundsnack in i de sena nattimmarna.

På söndagsmorgonen blev det mer vagnskörning och vid middagstiden avslutades denna lyckade och givande träff med en gemensam måltid, varefter lägret tunnades ut. Jag kan föreställa mig det tråkiga arbete som arrangörerna hade framför sig med nedmontering av tält, hopplockning och rengöring av området då vi åkte iväg. Tur att det finns någon som vill offra sig!

Från Bush-Camp i Skillingaryd.

Foto: L. Liljedahl

Besök hos en Iditarodveteran

Av Bengt Ellis, Funäsdalen

Jag hade färdats uppe i vildmarkerna i östra Alaska för att måla akvarell och uppleva vintern och det vilda i nordlandet bland fjällkedjor, vidsträckt myrland, väldiga vidder av orörda skogsland till synes utan slut och helt utan kalhyggen. Sedan upp på tundran där isen låg på tjärnarna ännu i de första somrardagarna. Snön vräkte ner en dag i juni så jag nära nog blev fast med "campertrucken". Jag hade fått uppleva magnifika syner av mäktiga alaskaälgtjurar inne i tajgans myrland. Även några grizzlybjörnar fick jag studera genom kikaren när de på fjällslutningarna grävde efter jordkorrar. En väldig gammal grizzlyhanne sovande på ett klippblock med den imponerande breda skallen vilande på en av ramarna, medan den andra hängde tungt ner visande de fruktansvärda benvita klorna, är en av de syner jag aldrig kommer att glömma.

På återresan mot Anchorage tänkte jag besöka några hundkörarveteraner. Efter stora vägen söderut ligger samhället Trapper Creek där en del berömda Iditarodkämpar lever i bushen. Jag valde att besöka Duane "Dewey" Halverson som bara bodde någon mil upp efter Petersburg road.

Mitt inne i den höga, slösande rika lövskogen bodde Duane med hustrun Kathy och ett 70-tal alaskan huskys. Kenneln såg ut som de flesta gör i Alaska. Lådlänkande, omålade kojor mer eller mindre sönderbitna, utspridda i en stor uthuggning i skogen. Vid varje koja stod en kedjad hund. Duane väntade på att få grus utspritt över området. Boningshuset låg intill "dogloten". Ett plåstält fungerade som uthus och en jättepåklåda användes för hundfoder, slädar, selar och tusen andra ting. Paret hade flyttat ganska nyligen och det mesta befann sig på nybyggarstadiet.

Duane Halverson, 33 år, tillhör veteranerna bland Iditarod Trail Race förarna. Iditarod är världens mest kända långdistanstävling för hundspann, omkring 170 svenska mil mellan Anchorage och Nome vid Berings sund. Sträckan brukar köras av de främsta spannen på 12-13 dygn. Man kör dag och natt med en obligatorisk vilotid på 24 timmar som föraren själv kan välja var han vill ta den. Spåret går genom all sorts vildmark: urskogar, myrmarker, över höga fjällpass, längs frusna floder med ibland barbläst is, grusbäddar och djup stöpis och isvallar av skruvis, vidare över blåsiga tundror, senare vid kusten över en havsbukt i många timmar, åter fjäll och kustisar fram till Nome.

Duane har kört fyra lopp och placerat sig allt närmare toppen. 1981 kom han på elfte plats, -83 på sjunde, -85 på andra, och -86 på femte, bland ett 70-tal startande span. Om Iditarod kan också sägas att många kvinnor har ställt upp i loppet. Två har segrat, Libby Riddles -85 och Susan Butcher -86. Lite svårt att smälta för de tuffa pojkarna i macholandet Alaska. Särskilt när Libby Riddles helt otippat vann därför att hon gav sig ut i snöstorm som mannen tveklod att köra ut i. Genom detta kom hon några

timmar före de främsta spannen in till Nome och vann de 50.000 dollar som är första pris i denna hårda tävling.

Jag frågade Duane om han var född i Alaska men det visar sig att han kommer från utkanten av St Paul i Minnesota. Efter skolan greps han av lust att se världen, speciellt den norra delen. Han anlände till Alaska 1970 där han fick arbete i byggbranschen och kom snart i kontakt med Joe Redington, Iditarods grundare och ägare till Alaskas största kennel med omkring 400 slädhundar.

Jag arbetar säsongvis i byggsvängen och mina arbetsgivare vet att jag kör Iditarod och de ger mig ledigt och de har även sponsrat mig.

Jag har tidigare talat om att jag och min familj har ett 20-tal siberian huskys. Vi kommer in på frågan om träning för långdistans som ju är hans huvudsakliga sträcka.

Jag började träna i november för Iditarod. Loppet går i början av mars. Det viktigaste är att komma i samklang med varje hund. Du måste veta hur dom äter, sover, andas. Du måste utforska deras styrka och även deras svagheter, gränsen för varje hunds förmåga.

Det gäller att bygga upp ditt spann kring varje hunds styrka och svaghet. Det finns lik sin metod till varje hund, och du måste vrida om många olika nycklar i ditt spann. Jag jobbar hårt med hundarna och jag respekterar dom verkliga och vill få dom att respektera mig och försöka komma i samklang med dem. Ditt spann kan vara ett av de bästa, men har du inte hundarnas respekt då gör dom inte mycket för dig.

Jag frågar honom: Varför just Iditarod?

– Främst därför att det är en utmaning. Du vet aldrig vad som kommer att hända dig där ute. Det är också ett sätt att leva. Man möter andra människor med samma inställning till livet. Och så är det ju en ära att ligga i toppen. Dessutom är det en hel del prispengar, inte att förakta då det är dyrt att köra Iditarod.

– Varje gång jag kört loppet har olika saker hänt. Det kan vara vädret, attackerande älgar med skadade eller i värsta fall dödade hundar som följt eller man kan skada sig själv och andra saker som inträffa.

Jag frågar om han kan ge några råd till nya långdistanskörare.

– Ja, t.ex. tröttheten som kan komma smygande när terrängen är enformig. Den gör att du kan fatta fel beslut som kan äventyra din planering av loppet. Tänk också på att ett långdistansspann ofta springer på gränsen av sin förmåga. Fråga dig själv: Mår varje hund bra, äter han normalt, får han i sig tillräckligt med vätska. Balanserar man på gränsen av hundarnas förmåga kan det vara lätt att komma över och då kanske "loppet är kört". Lär av andra bra förare vad de gör och vad de säger att du inte ska göra. Men tänk på att varje förare har sin metod att köra sitt spann som kanske inte passar din personlighet. Du måste hela tiden själv fatta dina beslut om hur du ska föra fram ditt spann längs banan genom vildmarken för att vinna. Tro på dig själv, ge inte upp för lätt. Vid starten måste du ha en fast tro på att du kommer att klara det här. Du vet att du har ett vältränat spann på 14-16 hundar som klarar sträckan.

Jag frågar honom om han kan ge ytterligare råd till den som skulle vilja börja med verklig längdistans.

- Tag kontakt med en bra längdistanskörare som är villig att lära ut av sina erfarenheter. Jobba hos honom under längre tid som "doghandler", men det kanske inte är möjligt i Skandinavien, säger Duane, men här i Alaska är det den bästa metoden att lära. De flesta storkörare söker en bra "handler". Efter ett år pröva så på längdistans. Om du är kvar i Alaska och kan ordna pengar eller sponsorer, kör Iditarod, Yukon Quest eller Kusko 300. Sedan är det upp till dig själv när du är ensam med ditt spann i vildmarken. Och, fuska aldrig med dina hundar, lura dom inte. Ge dom den

bästa föda du kan finna. Sysselsätt dig mycket med dem och låt dem inte ha tråkigt. Du får heller inte vara lat och ha svårt att komma ur sängen. Då kan du lika gärna göra något annat än att kasta ut dina pengar på att köra hund.

Jag frågar Duane om hans planer för det kommande året.

- Well, jag ska tillsammans med Kathy som är lärare ta oss upp till byn Ambler i nordvästra Alaska. Kathy ska undervisa i skolan där och jag träna hundarna för 1987 års Iditarod. Men jag behöver en bra "doghandler". Känner du någon i Sverige som vill komma ut till Alaska och lära riktig "dogteamdriving longdistans". Jag sänder Duane Halversons fråga vidare genom Polarhunden.

UPPFÖDARTIPS SAMOJED

**Valpformidling för Samojedvalpar enl. rasklubbens beslut:
Uppfödare och valpspekulanter, ring: 0696 - 201 38.**

Annica Uppström
Ammenas 8460
451 91 Uddevalla
Telefon 0522-857 00 A

Slåboda's kennel
Stina Hween
Ådrav, Slåboda
142 00 Trångsund
Telefon 0750-319 05 A

Vild-Hussens kennel
Roland Lundin
Krängede 4612
840 70 Hammarstrand
Telefon 0696-201 38 A

Edeängs Kennel
Carin Krook
Faxnäs gård 3365
882 00 Långsele
Telefon 0620-40151 e 401 31 A

Samobas kennel
Barbro Karlsson
Nyhyttan
774 00 Avesta
Telefon 0226-200 19 A

Kennel Rikiria
Berith Nässén
Torrom 9478
871 00 Härnösand
Telefon 0611-712 37

Kennel Great
Elga Carlsson
Box 3505
Hyttbäcken
Telefon 0225-321 42

Kennel Star Team
Ingrid Norrman
Tallkrogsv. 10
122 33 Enskele
Telefon 08-49 62 46

Rose-Marie Lantsch
Blyberg 2611
796 00 Älvdalen
Telefon 0251-520 65 A
dagtid

Mona & Leopold Bötcher
Nyholm
570 20 Bodafors
Telefon 0380-311 43

Jalmal's kennel
Jens Lundblad
Vattrång 1304
820 75 Harmånger
Telefon 0652-320 36

Örmies kennel
Björn Forselius
Eklunda
198 00 Bålsta
Telefon 0171-520 33

Murklans Kennel
Ulrika Dotzsky
Pl 8037
791 93 Falun
Telefon 023-314 22

A = Innehar Avelshund

SPHK Södra distriktet inbjuder till Officiell utställning - DM-tävlingar - årsmöte i Bodafors 17-18 januari 1987

Den officiella utställningen är öppen för registrerade polarhundar.

Domare: **Nils-Arne Törnlov**

Avgifter: Valpklass 60:-
Juniorclass 60:-
Unghundsklass 120:-
Öppen klass 120:-
Championklass 120:-
Veteranklass 60:-

DM-tävlingar för registrerade polarhundar.

Klasser: Fristil 8 km
Nordisk 8 km
Nome 3-spänn 8 km
Nome 6-spänn 12 km

Avgift: 50:-/ekipage (de som ställer ut sina hundar tävlar gratis).

Rekryteringslopp för nybörjare.

Ungdomslopp.

Anmälan: Till utställningen görs på SKK:s blanketter och skickas till Eva Nordh, Virvelvägen 14, 282 00 Tyringe, till DM-tävlingarna görs på SPHK:s blanketter och skickas till Olle Green, Bokhult, 285 00 Markaryd.

Avgifter: på pg 475 39 81 - 2 senast den 15 december 1986.

Upplysningar: Utställning Eva Nordh, tel. 0451 - 510 73

Övrigt Olle Green, tel. 0433 - 126 63

Alla hälsas hjärtligt välkomna

Styrelsen, södra distriktet

KÖR DU TUR — ELLER FÖR ATT VINNA

Använd utrustning från SEGEBADEN-BERG

PULKOR • SLÄDAR • HUNDSELAR • NOMESELAR • TILLBEHÖR

Faek 65. 783 00 SÄTER
Tel. 0225/500 15

SEGEBADEN-BERG
SÄTER SWEDEN

Kurs/träningsläger för Nomekörning

1-6 december anordnar Lapland Wilderness Tours kurs/träningsläger för dig, som vill prova på att köra nome-style.

Egen/egna hundar får gärna medtagas. I arrangemanget ingår slädar, hundar, deras utrustning, kost och logi. Vi bor i och tränar från vår vildmarkscamp, som ligger vid sjön Kaperasjärvi (ca 6-7 km norr om Kiruna flygplats) varifrån ett nät av olika spår utgår. Kursen/lägret kan med fördel avslutas med deltagande i Suorsaloppet i Tärändö. Pris: inklusive allt från ankomst till avfärd från Kiruna, 1.700:-/pers. (min. 4 deltagare).

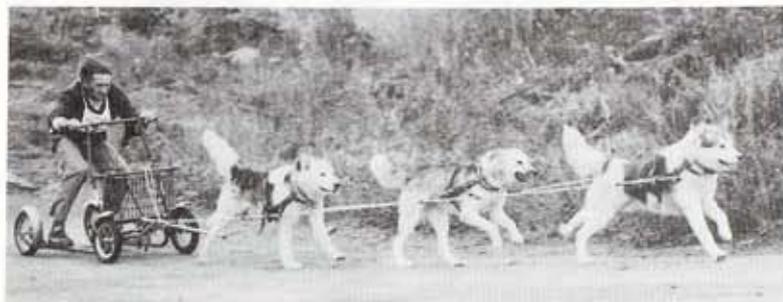
Lapland Wilderness Tours, Box 776, 981 27 KIRUNA, tel. 0980 - 291 90, Taisto Thorneus.

PS

Beträffande försäljning av draghundsutrustning, hänvisas våra kunder till Polarhundprodukter, Kent Hugosson, tel. 0980 - 291 56.

Resultatlista Vagnrace i samband med halvårsmötet i Borlänge

1. Jan Pettersson	2.13	16. Carina Persson	2.36
2. Lena Björk	2.16	17. Stefan Andersson	2.42
3. Hans-Gunnar Sjö	2.22	18. Hans Nordborg	2.43
4. Nils Nordvall	2.23	19. Mats Jansson	2.44
4. Jan Hallblom	2.23	20. Björn Forselius	2.46
6. Åsa Strand	2.25	21. Georgette Heuseveldt	2.49
6. Lennart von Bergen	2.25	22. Frank Ouchterlony	2.55
8. Hans Svensson	2.26	23. Stig Juhlander	2.56
9. Jan Jonsson	2.27	24. Christina Nordvall	3.03
10. Georg Mattsson	2.29	25. Magnus Jensen	3.07
11. Gert Eriksson	2.30	26. Bitte Lundin	3.14
12. Rune Andersson	2.31	27. Niklas Ståle	3.16
12. Bengt Qvist	2.31	28. Lasse Gustavsson	3.23
14. Jan Svensson	2.32	29. L. Strömkvist	3.27
15. Sverker Björk	2.34	30. Ulrika Dotzsky	4.11

Här kommer Jan Peterson med sina tre Grönlandshundar vid racetävlingen på Borlänge motorstadion. Jan tog oväntat 1:a-platsen i detta lopp som var strax över 1 km. Kul för publiken som såg ekipagen under hela loppet. Hundarna antagligen snopna efter att bara sprungit 2-3 minuter.

Foto: Wille Carlsson

Lasse Gustavsson, Insjön, i vagnsracet.

Klövjetur på Nordkoster

Av Nisse och Annica Uppström

Hösten närmar sig, och med den årets sista längsegling. Denna gång startar vi från Strömstad i norra Bohuslän dit några tyska vänner tagit vår segelbåt. Vi stuvade in våra två hundar i den tyskregistrerade bilen och kör från Uddevalla till Strömstad medan vi väntar på att polisen skall stoppa oss för hundsmuggling. Utan intermezzon kommer vi fram, vinkar av våra vänner och kastar loss. Vi har bestämt oss för att undersöka kosterarkipelagen de närmaste dagarna och vår första natthamn blir Nordkoster.

Hundarna står som vanligt i fören, iklädda sina flytvästar, och väcker stor uppmärksamhet bland folk på bryggan. "Mamma! Mamma!" ropar ett barn. "Dom har två isbjörnar på däck och dom har flytvästar på sig!"

Efter sedvanliga tilläggningsbestyr kommer klövjevaskorna fram och hundarna börjar genast att hoppa och studsa omkring. Matsäcken fixas och diverse andra grejor packas ner i väskorna. Stor succé gör vi när vi med hundarna under armen svingar oss ner på bryggan från vår segelbåt. Vår samojedhane Rims-kij hänger som en stor vit trasa under hussets arm och alla tror att han är jättestark. Husse alltså.

Så bär det då av in på denna fantastiska ö. Vi följer vägen en bit och möter ens enda typ av motorfordon, en trehjulig moped, som en öbo kör medan hustrun sitter på flaket framtill. Vi tar av på en stig som slingrar sig genom den blommande ljungen och för oss genom en tät skog där flugorna hetsigt surrar runt oss. Hundarna stretar och drar oss genom skogen ner mot strandkanten, ibland stöter de till ett träd eller en sten med klövjevaskorna. Det är lite svårt att förstå att man med ens blivit så bred.

Nere vid vattnet fläktar det skönt och luktar tång. Hundarna vill genast ner i vattnet för att svalka tassarna. Vi får hejd på dem några meter ut i vattnet och tar av dem klövjevaskorna. Kläderna i väskorna blev bara lite blöta, men vad gör det.

Snabbt tar vi av oss våra kläder och springer ut i den långgrundna viken. Hundarna följer efter oss, men blir allt mer tveksamma ju högre vattnet når på dem. När vi passerar en sten som sticker upp ur vattnet hoppar tiken upp på den,

ställer sig överst och skäller förtvivlat. Hon tycker inte om kallt vatten på magen. Husse får med våld ta ner henne i vattnet igen, sedan styr vi kosan tillbaka mot land.

Klipphällen är varm av solen och det är skönt att torka. Efter allt plumsande i vattnet smakar medhavd matsäck extra gott. Hundarna dricker färskvatten som de burit på och tigger sedan en smakbit av vår mat. Mätta och belåtna klövjar vi åter på hundarna för att fortsätta vår promenad.

Vi följer stigen längs stranden, går förbi en massa klippskrevor och när den nordligaste spetsen på ön. Här möts den blommande ljungen och den vita sanden samtidigt som vi kan spana ut mot havet och se en lastbåt som förmodligen går in mot Oslofjorden. Stigens vindlingar bär oss söderut igen, naturen är hedlandskap blandat med vindpinade lövträd, men ju längre söderut vi kommer desto högre blir skogen. Till sist tycker vi oss gå som i en djungel. Växtligheten är så tät att den bildar en grön mörk tunnel runt oss. En fantastisk upplevelse.

Hundarna som lufsar på i en jämn takt börjar plötsligt bli allt ivrigare och vi förstår snart varför. Först dyker ett fåstaket upp, och sedan fåren. Dessa djur är förmodligen världens mest intressanta enligt hundarna, så vi blir tvungna att släpa dem därifrån. De första husen dyker upp och snart är vi nere på vår båt igen. Denna Sveriges västligaste bebodda utpost bjuder en omväxlande natur av Bohusläns karghet.

Nästa dag navigerar vi oss ut bland alla stenar och grund på Kosteris västsida, lyckas utan bottenkänning komma fram till vårt nästa mål, hamnen vid Kyrkosund på Sörkoster.

Väl iland rekognoserar vi de närmaste omgivningarna och hittar ett pensionat som hyr ut cyklar. Vi hyr var sin och beger oss tillbaka till båten för att hämta nomeselarna. Vi selar på hundarna och sedan bär det av med en hiskelig fart. Kvällen är sval och skön så hundarna tycks njuta av att få sträcka ut ordentligt. Vi möter några andra cyklister som stirrar stordigt på oss och har svårt att hålla sig på vägen. Mitt på ön ligger lanthandeln där vi stannar till för att kolla öppettiderna för morgondagens

inköp. Hundarna har ingen förståelse för stoppet utan rycker i sina selar och vill fortsätta. Någon minut senare gör vi dem till viljes och farten blir lika hög som tidigare.

Olika luftlager av omväxlande varm och kall luft slår emot oss på vår väg. Plötsligt tvärstannar en hund och kastar sig ner i diket, det blir stora bekymmer att få stopp på cykeln, men det lyckas i alla fall och jag ser i ögonvrån en katt försvinna över ängen. Efter detta intermezzo fortsätter vi i något lugnare tempo mot Vårdshuset på Ekenäs där det blir öl för husse och matte samt vatten och välförtjänt vila för hundarna.

Natten närmar sig, det har blivit betydligt mörkare så vi blir tvungna att styra tillbaka mot vår båt igen. våra hundar viftar glatt på svansen när vi reser oss och i trav drar de oss hem till båten. Vi sitter länge i sittbrunnen den kvällen och filosoferar om båtar och hundar och vinterns fjällturer, och tänk, bara två dagar av semestern har gått!

Hejsan!

Skickar ett bevis på att även samojeder kan göra bra ifrån sej i lite udda sammanhang.

Eftersom vi bor mitt i skogen så faller det sej naturligt att vi använder våra tre samojeder till jakt. Tiken har väl ett måttligt intresse för jakt, utom ekorre och grannens höns. Men hanhundarna visar ett klart intresse för älg och grävling. Den äldsta hanhunden som nu är tre år (Smirnov va' namnet) har använts till älgjakt under två säsonger. Nu i höstas fälldes 9 älgar för honom. Han ställer älgar med sän bravur så att den mest inbitne jämthundsägare ändrar åsikt om "såna där vita hunnjävlar".

I höstas började jag träna unghunden (Nikolaj) på blodspår. Det är numera väldigt viktigt med en eftersökshund i varje jaktlag, så jag tänkte träna upp "Nicke". Han tyckte det va hemskt kul att leta rätt på gömda älgskankar och artade sej väldigt bra. Så i våras när jag läste i en jakttidning om viltspårprov, anmälde jag "Nicke".

Resultatet ser du på kopian du fått. Men det va' kanske nybörjartur. Tilläggs bör att dom andra hundarna i öppna klassen (sammanlagt 8 st) va s.k. typiska jakthundar typ beagle, tax, gråhund, basset. MEN "Nicke" va' den enda som fick en 1:a. Gissa om matte blev stolt?!

Björkällans Smirnov (längst bak) med Björkällans Nikolaj efter ett träningspass i viltspår.

Foto: Marita Andersson

Hoppas du tar med lite av det här i tidningen, så vi kan visa att samojeden inte bara är en uthållig draghund och skön sängvärmare. Det kanske också lockar andra att aktivera sina hundar med lite annorlunda saker under sommarhalvåret.

Hälsningar

Marita Andersson
Stora Hallarsbo, 730 75 Möklinta

Doc Lars Audells föredrag i Karlskoga 85 11 30 i sammanställning

Lars Audell gjorde en helinventering av hundens olika utsatta ställen med början bakifrån. Föredraget illustrerades av en mängd diabler.

Baktassarna

är hos f.a. tyngre raser ofta utsatta för stukningar. Inkluderar då tåskador, som ofta är svåråtkäta p.g.a. svårigheterna att vila tån.

Mellanhandens

ben kan vid överansträngning drabbas av benhinneinflammation och t.o.m. stressfrakturer. Här påpekades vikten av att hos växande valpar ge en jämn och gradvis ökande tillvänjning av motionen. Valpar kvar hos uppfödarna med ständigt leksällskap och dagliga, små portioner av lek får sällan dessa problem, medan den ensamma valpen som t.ex. någon gång i veckan får leka med andra hundar då oftast överskattar sin förmåga därför att det är så roligt att leka och träffas. Och dagarna dess emellan rör sig hunden bara på kortare koppelpromenader.

Hasleden

Här drabbas hundar som hoppar mycket på bakbenen (t.ex. schäfer i skyddsarbete) av det som motsvarar spatt hos hästar (ömmar i leden). Infektioner (vanligen tonsilliter) kan ge upphov till reumatisk värk i hasleden (och även i handleden), där ledbrusk "äts upp" och försvinner. Osteochondros kan också drabba hasleden – alltså en felaktig förbening av brosket hos växande djur. Inte så vanligt här som i boglederna. Även knäled kan drabbas av detta.

Knäled

Vanligast är ledbandsskador (korsbanden), vanligen följande som skadas. Samma typ av skada ses hos idrottsmän, unga hundar och gamla (aldersslitage) drabbas. Vanligast på boxer.

Lår

Överansträngningsskador i muskulaturen på insidan av läret (bristningar). Samma typ av skada ses om hunden fläker sig. Här betonades vikten av att man numera endast vilar hunden i det akuta stadiet (runt ett dygn), därefter är det viktigt att börja promenera hunden för att undvika ärrbildning (och därmed förkortad muskel) i muskeln. På samma sätt behandlas numera också muskelbristningar hos våra idrottsmän (och tävlingshästar). Kompletteras ev med sjukgymnastik och massage.

Höftled

Här betonades, att lärbenshalsen kan vara olika välutvecklad. T.ex. hos riesenschnauzer och tävlingsgreyhounds är halsen tydlig, lång och väl markerad medan t.ex. schäfer ofta har sämre utsejlad lärbenshals. Höftledsdysplasi anses ha ärftliga orsaker 30-50 %. Andra faktorer som spelar roll är snett bäcken (som ger bilden av HD men egentligen orsakas av felaktigheter i bäckenets utformning), skador vid födelse, trauma. Defekten har visat sig kunna bekämpas väl genom sovring av affekterat material i avel. Beträffande rutinmässig röntgen anser Lars Audell att i raser som drabbas över 15 % skall avelshundarna röntgas.

Rygen

Förslitning i ländryggen (undre/främre delen av ländkotorna) drabbar bruks- och jakthundar, där ryggmuskulaturen är dåligt tränad för galopparbete och dessa sätts i hårt arbete. Vid bakbens långa framåtförande i galopp skall ryggmuskulaturen ovan länden hålla emot bäckenet, så att detta inte tippas med framåt. Är muskulaturen inte tillräckligt stark, blir belastningen på sista ländkotornas undersida stor med förslitning som följd. Speciellt är ett långt ländparti vekt i galopp (man har funnit schäfer med 8 ländkotor mot normalt 7). Diskbräck i ryggen (tax) börjar oftast med förkalkningar mellan kotorna, förkalkningarna trycks

uppåt mot disken vid stöt och tryck. Wobblers kallas t.ex. Grand Danois med gänglighet i bakstället till följd av missbildade kotor i övergången hals/rygg, vilka ger en sämre genomströmning av ryggmärgen. Missbildade kotor längre bak (mitt över bröstkorget) har man funnit i raser med motsvarande förkrympta kotor i svansen (t.ex. fransk bulldogg).

Framben

Tillväxtrubbningar i handloven. Här talade Lars Audell åter om vad vi redogjorde för i Magasinet 1/85; radius två och ulna enda tillväxtzon, som får till följd att vid alltför snabb tillväxt hinner inte ulna med, vilket ger utåtvridning i handleden. Balanserad och måttlig diet är av yttersta vikt vid uppfödning av snabbväxande raser. De stora tillväxtzonerna vid handleden, som känns och ses som stora knölar på benen, har ibland misstagits för rakit. Den enda röntgenbild Lars Audell hade på rakit var från ett Kolmårdenlejon från 40-talet – han har aldrig haft ett fall av äkta rakit.

En annan fara med överutövning och vitaminöverskott på snabbväxande raser är att förutom snedställningen nämnd ovan kan också skelettet få svårt att hinna med att förbena sig. Brosket går då upp i kilform inne i skelettbenet, vilket gör benet svagare i kärnan.

Armbågen

Bursa (motsvarande galla på häst), d.v.s. vätska i slemsäckarna i armbågsleden till följd av trauma eller tryck. Tömmer man säckarna i tidigt skede och sprutar in samt skyddar för nytt trauma/tryck får man bästa resultatet, men är bursan väl utvecklad får man endast nytt vätsketillflöde vid tömning.

Valpförmedling av Siberian Husky

Ingrid Sandberg
Lövnäs
770 70 LÅNGSHYTAN
Telefon 0225 - 660 48

Osteochondros

Brosket förbenas inte normalt, så brosklagret blir tjockare än normalt och istället för att förbenas dör brosket. Detta kan drabba det lilla utskottet coronoideus mellan radius och ulna övre del i armbågen, som då slås av. Detta beror på att tillväxten sker ojämnt, radius och ulna växlar alltså om att vara högst belägna och i detta skede kan kanten slås av. Här kan ev alltför kraftig motion spela roll. **Osteochondrosis dissecans** vanligast i bogen. Innebär samma rubbning i förbeningen med följd av avlossning av det döda brosket (ledmus). Drabbar växande hundar mellan 6-12 månader. OD opereras, ledmussen avlägsnas och brosket repas rent. Oftast blir hunden snabbt helt bra igen. Ibland kan man förorda att avvakta operation, den avdöda biten lossar själv och resorberas så småningom i ledvätskan. En liten kvarvarande ledmus förorsakar oftast inga problem för hunden. Hältna beror på smärta när de ojämna ledkanterna skaver mot varandra. Ärftligheten forskas nu i (och avsnitt notan om Berner Sennen), men även i husdjursavlen finns detta problem, och här ser man klart samband med att de mest snabbväxande djuren, de som bäst tar upp näring drabbas (broilerfaktorn). Hos arabbästar har man fått problemet, sedan man önskat djuren färdiga för show tidigare (snabbare mognad).

Sammanställningen är gjord av Eva Söderqvist, Kennel Westmount, och är hämtad från tidningen Magasinet.

**MATERIAL
TILL POLARHUNDEN**
önskas i mängd till nr 5
MANUSSTOPP
15/11 kl. 12.00

LILLHOLMSJÖDRAGET 3-4 januari 1987

NOME 3-spänn, 6-spänn, 10-spänn
Distanser: 9 km, 14 km, 18 km

Tävlingen är öppen för alla hundar som är 18 mån. före 1/3.
Frivillig seedning. Rekryteringsklass 5 km fri stil.
Anmälningavgift: 100 kr.
Sista anmälningdag: 10 december.

Anmälningar och upplysningar:
Peter Mårtensson, Box 84, 910 74 Högländ
Telefon 0942 - 410 40

Inbjudan till landskamp

SPHK:s Gävle-Dala Distrikt inbjuder till landskamp
med polarhundar mot Norge i Nordisk- och Nomestil.

Tid: 6-7 februari 1987.

Tävlingsplats: Laxsjöns Fritidsby, mitt i Dalarna.

Inkvartering: 4-bädds- och 6-bäddsstugor,
med helpension eller självhushåll.

Upplysningar: 0241 - 224 49 Kristina Strand
0243 - 259 63 Janne Nordin

Jag har fått mig tillsänt en bild på en "avstyckad" A Malamute. Hanhunden heter Froststar och enligt ägaren Rose-Marie Dagman i Stens-torp har "Frosty" blivit något som kanske är ovanligt för Polarhundar, nämligen LP (Lydnadsprovdiplomtagare, tre stycken 1:a pris i lydnadsklass 1) Rose-Marie undrar nu om fler Polarhundar och särskilt A.M. tränar bruks eller lydnad med sina hundar. Skriv då gärna i Polarhunden.

Roland Lundin i Hammarstrand hade en Samojed som blivit Such på 14 dagar men det rekordet har Rose-Marie slagit. Hon skriver att hennes "gamla" tik Such Nuch Chinooks Dixelee (A.M.) blev Such på 12 dagar. Det var 1983 i Skara. Jönköping och på SPHK:s Norrautställning hon plockade ihop sina cert.

Nu väntar vi på en som gjort det på 10 dagar.

Nalle o Micki

En valp blev två

Jan och jag hade på vintern 1985 köpt släde och övrig utrustning för att börja köra drag med våra två samojedhundar Micki och Nalle. Överens om att det var roligt och ett bra sätt att komma ut och motionera, även om det resulterade i en veckas sjukskrivning för min del, bestämde vi oss för att skaffa oss en tikvalp.

Som tur är bor vi på landet, med nästan bara skog in på knutarna. Eftersom vi var mycket nöjda med vår första hund Micki, beslöt vi att försöka få ta även den här valpen från samma uppfödare. Jan kontaktade henne och hörde sig för om det skulle gå bra. Det gjorde det, hon väntade valpar i februari.

Väntan blev lång, men så sent en kväll i slutet av februari föddes de. Nu visste vi att vi skulle kunna få ta en tikvalp. Det roliga var att vi själva fick hitta på ett namn till henne bara det började på V. Det var inte så svårt, hon fick namnet Valentina, av oss kallad Tina.

Äntligen skulle vi få fara ner till Dalarna och hämta hem henne, hon var nog bland det livligaste vi skådat, naturligtvis även mycket charmig. Men det som hände var att i kullen fanns även en hanhund med namnet Votjak som jag inte kunde resa ifrån när det blev dags för hemfärd. Även Jan hade blivit charmad av den truliga och goa hanhunden, så efter överläggningar med uppfödaren och oss blev det bestämt att även han skulle följa med oss hem. Det har vi inte ångrat. Visst har det varit arbetsamt många gånger men det är det värt.

Så kan det gå när man är tokiga samojedägare.

Stort tack till Kennel Great, Elga Carlsson som har vågat sälja tre underbara samojeder till oss. Även ett stort tack till Jalmals Kennel, Jens Lundblad och Lisbet Jonsson som lät oss överta Nalle.

Hälsningar till alla medlemmar i Svenska Polarhundklubben från:

Jalmals Ares (Nalle)
Great Sergeij (Micki)
Great Votjak (Tarras)
Great Valentina (Tina)
Jan Höglund
Ann-Christin Norberg
Matfors

AMMONSET

Alaskan Malamute

Alaskan Malamute valper till salgs!
God avstamning og gode trekkhundegenskaper. Lev-klare mitt november.
Henv. Terje O. Olsen, Holm, 3070 Sande, Norge. Telefon 03 - 77 69 54

Samojed

Valpar v. 42 s Such Great Rimskoj (e Norduch Kalina Major Delinka u Such Great Nina) u Such Jalma's Belosova (e Intuch Norduch Great Karloff u Edeangs Olivia). Frirönt. dragment.
Annica Uppström, Ammenäs 8460, 451 91 Uddevalla. Telefon 0522 - 857 00

Grönlandshundar säljes

Grönlandsvalpar
Anders Juhlander, telefon 0247 - 409 25

Valpar f. 6/9 - 86 3+5
e Nord UCH Iperaks Alfresco (e Flåsmøyrens Natagaq, u Flåsmøyrens Narsagaq) u Iperkas Lajja e Trekkhd. Lajjaq u SoSF UCH Tah-Kloma Inzana-Mica). Kennel Iperaks, Eva Nordh, telefon 0451 - 510 73

Grönlandshundar 2 st hanar f. 860810
e Kayatak u Hekla.
Telefon 018 - 39 15 56, Fredrik Schöning

P.g.a. allergi måste jag sälja Grönlandshanne 4,5 år, mycket snäll, e Sainak u Stinta, till turintresserad. Även Eng. Setterik, Cilla 3 år till jaktintresserad. Tomas Krainer, telefon 0970 - 251 04

Grönlandsvalpar e Stalos Pierik u Taiga.
Per Litsander, telefon 019 - 24 30 78

Valphane f. 20/4 - 86
Anna och Nils Arne Törnlov, 0159 - 200 01

Tik, norsk import f. 10/7 - 85, frirönt.
Anna och Nils Arne Törnlov, 0159 - 200 01

Siberian Husky säljes

Valpar f. 8/10 - 86
e Teamster's Nalle Nuff (e Teamster's Klutuk u Teamster's Ranga Petra) u Najanins Toro (e Alban u Ulvo Plassens Ajah)
0647 - 303 81 Tommy Bernhardsson

Huskyvalpar väntas andra veckan i nov. e Ash of Markovo (e Nutuk of Markovo u Robin of Markovo) u Fredlunds Alpha (e Yeso Pac's El Diablo "Yellow" u Tinka)
Tommy o. Rose-Marie Hansson, 0322 - 281 19

Diverse säljes

Fossum Nord. 6-fot. beg. Lämpl. för 2-3 hundar. 3.000,-. Telefon 0647 - 703 36

Snöankare. Helt suveränt. Kan kastas från släden och du får stopp. 145,- 0647 - 703 36

VW Pickup -72 dubbelhytt kapell s.o.v. däck. Låda m. 8 separata fack. 6.500,-
Telefon 0647 - 303 81 Tommy

Böcker. Mina hundår i Lapland. Westerlund. Slähdhundar och fjällfärder. Grubbström, Nordpolens upptäckt. Peary.
Telefon 0647 - 303 81 Tommy Bernhardsson

Nord. Fossumsläde 8-fot
Telefon 0647 - 201 01

Köpes: rullskidor. Telefon 046 - 13 88 44

Upphittat: Armband el. länk vid mötet i Borlänge. Mellsta. Telefon 0225 - 204 65

Fossum Nordisk 8-fot. Stor släde för 3 och fler hundar, 4.000,-. Telefon 0647 - 303 81

Inackordering sökes för ett tvåspann grönlandshundar inom området sträckningen Härjedalen-Stockholm norr.
Per Ekström, telefon 08 - 38 82 42 efter 10 oktober 08 - 731 85 25

Alaska Nordpolen sovsäck för vinterbruk ner till -60. Demo-ex. Ej använd, 1.500,-
Telefon 0647 - 703 36, Wille

Hasselblad kamerahus 500 EL/M m. magasin, 7.500,-. Normalobjektiv medföljer utan kostnad. Telefon 0647 - 703 36, Wille

Efterlysning! Ni som beställt Fossum tävlingsnorme i sommar, ring mig. Orderboken borta.
Telefon 0647 - 703 36, Wille

Belag till slädar 5 mm alla bredder. 2 och 3 m längder. Telefon 0670 - 300 84

Nordiska selar önskas köpa.
Telefon 0670 - 300 84

Hårt påskväder i Sarek. Foto: Karl-Einar Löfquist

HILLEBERG

Hillebergs tält - gjorda för att användas året runt, i alla väder, på alla underlag. Tryggt att veta. Våra tennstält är bland de mest avancerade du kan hitta. Ryggstälten är något enklare, men ändå riktiga hårdvädertält. Väker från 2,5 kg.

För att hålla en jämn och hög kvalitet tillverkar vi alltid själva här!

Jämmland och varje sömmars styr sina tält från början till slut. Alla tält sätts upp och kontrolleras före leverans. Hilleberg - sedan 15 år specialiserade på tillverkning och försäljning av fjälltält. De köper direkt från oss, utan förtydande mellanhänder. Släcks efter vår katalog!

ANARIS

Åttiokvadrat. Lätt och tryggt. Stora 2,5, 3 och 4 persongrupper. Stort av vädertillgängligt. Fjällvädertält till det bästa väderförhållanden. Vikt från ca 2,5 kg. Pris 1.500,- - 1.875,- - 1.750,-

MUDDUS

De två småstälten för upp till 3 personer. För smutshävar, färdigavdelningar m.m. Med väskor, ryggvägar m.m. Vikt från 1 kg beroende på utrustning och modell. Pris 950,- - var. 1.500,-

VIND- OCH BIVACKSÄCK

Rymlig, säker och bekväm att använda. Många olika användningsområden. Vikt 7,5 kg. Pris 600,-

TILL ALLA GÖR DET SJÄLVARE

Kan vi leverera väsar, biortlar, band, stänger m.m.

KERON

670 kvadrat. Avancerat fjäll- och expeditionstält. Har med framgång använts av de som utför de mest krävande utförande. 3 och 4 persongrupper. Vikt från ca 3 kg. Pris 2.075,- - resp. 2.850,-

STALON

En rymlig, säker och bekväm 2 persongrupper. Rymlig i insidan. 3. Skugga och tillgång till vatten. Vikt ca 3,5 kg. Pris 2.375,-

NAMMATJ

Höjdpunkt för 2 personer. Perfekt vid stängning eller andra tillfällen där kvadrat är något stort och höga väderförhållanden. Vikt ca 2,8 kg. Pris 2.250,-

SÄND MIG KATALOG

Lägg katalogen i ett kuvert och skicka den till oss.
HILLEBERG AB
S-942 43 Håckås, Sweden. Tel. 063 704 95

Navn: _____
Adress: _____
Postadress: _____

Fraktfria leveranser över hela Norden, direkt från tillverkaren - innebär avancerade fjälltält till låga priser i förhållande till högsta kvalitet och hårdvädertestad funktion.